

Μητροπολίτου Μελετίου

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΕΙΚΟΝΑ

Μέ αφορμή τήν έορτή τής Κοιμήσεως τής Θεοτόκου, ἄς σταθοῦμε νά ρίξουμε μιά ματιά στήν εικόνα τής έορτῆς.

Τήν κυττάζουμε. Καί τί βλέπουμε;

Βλέπουμε μιά ἄλλη φάση ζωῆς· μιά ἄλλη ζωή.

Ἡ Παναγία νεκρή στό φέρετρο.

Γύρω της οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι. Καί κάποιοι ιερωμένοι μέ ἄμφια.

Καί πιό πάνω; Κάτι πού φωνάζει, ὅτι: Αὐτό πού βλέπετε **δέν** εἶναι φαντασία· ἀλλά καί **δέν** ἐκφράζει ὅλη τήν ἀλήθεια.

Κάτω, ἔχουμε μιά ὠμή πραγματικότητας.

Καί ἀπό ἐπάνω, στέκει ὄρθιος μέσα στό φῶς τής θεϊκῆς Του δόξας ἡ χαρά τοῦ κόσμου, ὁ Κύριος καί Σωτήρας μας, ἡ Ζωή τοῦ κόσμου, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ. Καί κρατάει στά ἄχραντα χέρια Του, τήν Παναγία μητέρα Του, σάν νεογέννητο βρέφος φασκιωμένο! Εἶναι μιά εικόνα, πού μιλάει δυνατά, καί λέει: "Ὅπως ὁ ἄνθρωπος μόλις γενιέται, βγαίνει σέ μιά ζωή χίλιες φορές ἀνώτερη καί καλύτερη, ἀπό ὅ,τι στήν κοιλιά τής μάνας του, ἔτσι καί ἡ Παναγία φεύγοντας ἀπό ἐδῶ ἐπῆγε σέ μιά νέα ζωή χιλιάδες φορές καλύτερη! Κοντά στόν Χριστό. Στά χέρια τοῦ Χριστοῦ. Στήν χαρά τοῦ Χριστοῦ.

Ἀπό τόν θρόνο τοῦ Χριστοῦ ἐκπηγάζει ἕνας μεγάλος ποταμός· μέ ὀλοκάθαρο κρυστάλλινο νερό, τό ὕδωρ τής ζωῆς. Καί ποτίζει τόν κόσμο ὅλο. Καί ὅπου περνάει δίνει ζωή καί χαρά. Ἐκεῖ νικιέται ὁ θάνατος.

Λέγει ὁ Κύριος ὁ Χριστός:

Ἐγώ εἶμαι ὁ πρῶτος καί ὁ ἔσχατος· ἡ ἀρχή καί τό τέλος. Ἔγινα νεκρός· πέθανα! Ἀλλά νά, ζῶ. Καί ὅποιος πιστεύει σέ μένα, παίρνει ἀπό ἐμένα ζωή, ζωή ἀληθινή· ζωή γιά πάντα!

Καί ὅποιος πιστεύει στόν Χριστό, ξέρει, ὅτι κοντά στόν Χριστό δέν ὑπάρχει θάνατος. Δέν ἔχουν θέση δάκρυα καί θρήνοι καί μοιρολόγια! Καί γι' αὐτό κηδεύοντας τό ἅγιο σῶμα τής Παναγίας οἱ πανεύφημοι ἀπόστολοι ἔχαιρον! Καί φυσικά μαζί τους χαίρομε καί ἐμεῖς!

Αὐτά ὅμως, κάποιοι: δέν θέλουν νά τά βλέπουν· δέν θέλουν νά τά ἀκούνε. Καί δέν τά καταλαβαίνουν. Καί μένουν μόνοι! Μόνοι καί ξένοι στόν κόσμο. Τυφλοί καί κουφοί. Ἄγευστοι καί ἀμίητοι σ' ἐκεῖνα, πού ἔφερε καί μᾶς προσφέρει, ὁ ἀρχηγός τής πίστες μας, ὁ Χριστός· γιά νά ὁμορφῆνει τήν ζωή μας.

Καί τό ἀποτέλεσμα; Ὁ σύγχρονος κόσμος ἔχει μαυρίλα καί παγεράδα στόν ἔσω κόσμο, στήν ψυχή. Καί γιά νά ἀμβλύνει τήν

ΕΙΔΑΜΕ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΟΥ ΘΕΟΥ!

Τό 1992, μία πολυπληθής ομάδα επιστημόνων-κοσμολόγων ολοκλήρωσε μετρήσεις (μέσω δορυφόρου) και υπολογισμούς που αποδείκνυαν ότι η Μεγάλη Έκρηξη (=Big Bang) είναι η πιό σωστή και πιό πιθανή θεωρία για την δημιουργία του σύμπαντος. Ότι δηλ. τό σύμπαν ξεκίνησε τήν χρονική στιγμή μηδέν, από ένα σημείο (!), μέ μία τρομακτική έκρηξη! Στο ερώτημα **ποιός** «άναψε» τήν πρώτη φλόγα, δέν υπάρχει επιστημονική απάντηση. Πολλοί επιστήμονες, και τότε και τώρα, υποστηρίζουν ότι η απάντηση είναι μόνο θεολογική!

Όταν ο Γεώργιος Σμούτ, ο επικεφαλής τής παραπάνω ομάδας, ανακοίνωσε τά νέα στους επιστήμονες και στους δημοσιογράφους, άρχισε τήν ομιλία του, λέγοντας:

-Μπορείτε νά κάνετε ελεύθερα τόν σταυρό σας, είναι σάν νά είδαμε τό πρόσωπο του Θεού (!).

Έγινε σάλος στό τύπο, αλλά ο Σμούτ δήλωσε: "Έτσι είναι! Δέν μπορώ νά πάρω πίσω αυτό πού είπα! (Simon Singh, 'Η Μεγάλη Έκρηξη, έκδ. Τραυ-

πικρή αυτή κατάσταση, αναζητάει μέ μανία στιγμές ήδονής· τάχα νά ζεστάνουν τήν παγωνιά του· και νά φωτίσουν, γιά κάποια στιγμή, τό ζοφερό σκοτάδι του έσωτερικού του κόσμου.

Η Παναγία δέν νοιάστηκε ποτέ γιά τίς ιδέες και τά φιλοσοφήματα τών ανθρώπων, πού έχασαν τόν δρόμο τους, και φαντάσθηκαν ότι κέντρο τής ζωής είναι τό σώμα τους. Έζησε ψάχνοντας γιά όλο και καλύτερη χρήση όλόκληρου του έαυτού της (σώμα, ψυχή και πνεύμα). Αγwonίσθηκε μέ συνέπεια και έφθασε ψηλά. Και ο Κύ-

λός, Αθήνα 2005, σελ. 530).

* * *

Αυτά από τήν επιστήμη. Έμεις, ως χριστιανοί, «βλέπουμε» τό πρόσωπο του Θεού; Και πού;

Εισαγωγικά, όπως και οι επιστήμονες, στά θαυμάσια έργα τής Δημιουργίας Του.

Λέει ο απόστολος Παύλος:

-Τά άόρατα του Θεού, δηλ. η αιώνια δύναμή Του και η θείκή του ιδιότητα, μπορούν νά γίνουν ορατά μέ τό νοϋ, μέσα στή Δημιουργία, από τότε πού έγινε ο κόσμος (Ρωμ. 1,20).

Σαφέστερα «βρίσκουμε» τόν Θεό σέ όλη τήν άγία Γραφή. Ίδιαίτερα στα ευαγγέλια, ο Χριστός μάς μιλάει γιά τήν Άγία Τριάδα και γιά τό ότι ο ίδιος είναι ο Υιός του Θεού. Τά θαύματα του Χριστού έχουν στόχο νά βοηθήσουν τούς ανθρώπους νά καταλάβουν καλά αυτά τά πράγματα και νά «ιδούν» τόν Θεό πού αποκαλύφθηκε στό πρόσωπο του Ίησου Χριστού.

Υπάρχει κάτι μεγαλύτερο σ' αυτήν τήν ζωή; Ναι. Νά ιδεί ο άνθρωπος τόν Θεό, όπως είδαν τόν Χριστό, οι τρεις μαθητές του, στό όρος τής Μεταμορφώσεως. Τότε πού έλλαμψε τό πρόσωπό Του ως ο ήλιος και φάνηκε λίγο η δόξα τής θεότητάς Του. Αυτό είναι δώρο του Χριστού στους άγιους Του.

Όμως, γιά όλους μας, ο Χριστός,

ριος τήν άμειψε χλιοπλάσια.

Μέσα σ' αυτό τό πνεύμα, οι γνήσιοι μαθητές του Κυρίου μας οι άγιοι απόστολοι τότε πού έτοίμαζαν τήν κηδεία τής Θεομήτορος, μέ δέος έβλεπαν τό άγιο σώμα της, πού υπηρέτησε τήν σωτηρία μας· και μέ λιγυρή φωνή, τής έψαλλαν:

Υπεραγία Θεοτόκε, φεύγοντας από τήν γή γιά νά συναντήσεις τόν Υιόν σου στους ουρανούς, σώζε πάντοτε τόν λαό του Θεού, πού είναι κατά χάριν κληρονόμοι τής Βασιλείας Του (α' κανών έορτής, τροπάριο Θ' ώδης).

ΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Φῶς ἡ τεκοῦσα, Θεοτόκε, σκοτισθέντα μέ νυκτί ἀμαρτημάτων, φωταγώγησον Σύ, φωτός οὔσα δοχείον...

Αυτό επαναλαμβάνουμε τά βράδια τῶν παρακλήσεων τοῦ δεκαπενταυγούστου στους Ναούς. Δηλαδή: Σύ Θεοτόκε πού γέννησες τό Φῶς (Χριστό), φωταγώγησε κι ἐμένα πού μέ καλύπτει τό σκοτάδι τῶν ἀμαρτημάτων μου, Σύ πού ἔγινες δοχείο τοῦ Φωτός...

Ὅλοι πιστεύουμε ὅτι εἴμαστε ἀνοιχτομάτηδες. Ἀκόμα καί ὅσοι ψάλλαμε κάθε ἀπόγευμα τοῦ δεκαπενταυγούστου αὐτόν τόν ὕμνο! Ἀτυχῶς γιά τούς περισσότερους δέν μάς «μίλησε». Ἐπαναλάβαμε λόγια ἀλλ' ὄχι νοήματα. Χαρήκαμε τόν ἦχο ἀλλά ὄχι τό περιεχόμενο. Μείναμε στήν ἀτμόσφαιρα καί δέν μπορέσαμε νά δοῦμε τήν πρόταση! Τέλος πάντων. Ἄς σκύψουμε νά ἀφουγκραστούμε τί μάς λέει καί τί μάς προτείνει.

Βλέπει κανείς μέ δύο τρόπους. Μέ τά βιολογικά μάτια καί μέ τά ἐσωτερικά μάτια (τῆς καρδιάς). Βλέπει τά ἔξω, τά περιστατικά καί τά ἀντικείμενα καί συγχρόνως δέν μπορεῖ νά τά ἀξιολογήσει, νά βάλει προτεραιότητες! Τί νά τό κάνει πού βλέπει; Τυφλός πορεύεται. Γιά νά τό ἀντισταθμίσει, φωνάζει ὅτι δέν χρειάζεται! Κολλάει μόνο στά βλεπόμενα.

Ὅταν κανείς εἶναι τυφλός ἐσωτερικά, στά μάτια τῆς ψυχῆς, δέν μπορεῖ νά δεῖ δύο πράγματα: Τήν ὁμορφιά καί τούς κινδύνους! Δέν μπορεῖ νά χαρεῖ αὐτά πού ἔφτιαξε ὁ Θεός καί δέν μπορεῖ νά ἀποφύγει τούς κινδύ-

νους πού υπάρχουν.

Βλέπω μέ τά μάτια.

Βλέπω καί μέ τήν «καρδιά» (Καί δέν ἐννοοῦμε τά συναισθήματα!). Τί βλέπω;

Τήν ἀξία καί τήν σειρά στά πράγματα τῆς ζωῆς. Αὐτό εἶχε ἀποκτήσει ἡ Παναγία καί γι' αὐτό τήν θαυμάζουμε καί τήν ἀγαπάμε. Ἦξερε πού θά ἐστιάσει τήν προσοχή τῆς καρδιάς της. Ἦξερε τί εἶναι ὁμορφο καί τί ἀπλῶς ὠραῖο, πού ὅταν ἡ «ῥα» του περάσει γίνεται δύσμορφο καί ἀδιάφορο.

Δέν εἶχε μάτια γιά νά βλέπει μόνο τήν «πεπονόφλουδα» στό δρόμο της, ἀλλά καί τήν ὀλισθηρότητα τῶν παθῶν τῆς καρδιάς, πού «προτείνονται» ὡς εὐχαρίστηση καί τελικῶς καταλήγουν φυλακή καί δεσμοκτήριο. Δέν ἔβλεπε μόνο τό σκουλήκι στό μῆλο πού κρατοῦσε στά χέρια της, ἀλλά καί τήν «εἰσβολή» στήν ζωή της τῶν δαιμονικῶν προτάσεων-προτροπῶν στά διλήμματα καί τίς ἀποφάσεις τῆς ζωῆς. Δέν ἔβλεπε μόνο τήν λακκούβα στήν ὁποία κινδύνευε νά πέσει ἂν δέν πρόσεχε, ἀλλά καί τόν «λάκκο τοῦ ἐγώισμοῦ» πού κινδυνεύει κανείς νά βουλιάξει, χωρίς ἐλπίδα ἐλευθερίας ἀπό τήν κόλαση τοῦ αὐτοεγκλεισμοῦ.

Ἡ Παναγία ἔβλεπε γιατί ἀγαποῦσε τό ὄντως ΦΩΣ πού εἶναι ὁ Χριστός· αὐτό τῆς λέμε μέ τό τροπάριο. Ἀξιολογοῦσε τόν ἑαυτό της ὡς «σκοτισθέντα» καί τήν φώτισε ὁ Χριστός.

Ἐμεῖς; Ἐμεῖς βασανίζομαστε ἀπό τό κόμπλεξ τοῦ... ἀνοιχτομάτη καί μένουμε τυφλοί. Τυφλοί πού δέν βλέπουν οὔτε τήν ὁμορφιά οὔτε τούς κινδύνους τοῦ κόσμου. Τυφλοί πού καμαρώνουν γιατί «βλέπουν» τήν πεπονόφλουδα καί τό σκουλήκι καί τήν λακκούβα, ἐνῶ εἶναι ἐκδοτοί καί παραδομένοι σέ πάθη καί ἐγώισμούς.

Τελικά ἔχει δίκιο ἐκεῖνος ὁ μέγας νο-

κάνει κάτι περισσότερο. Λέγει δηλ. στόν ἀπόστολο Θωμᾶ:

-Ἐπειδή μέ εἶδες, ἐπίστεψες. Μακάριοι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι, ἂν καί δέν μέ εἶδαν, ἐπίστευσαν (Ἰωάν. 20,29).

Πῶς καί πότε γίνεται αὐτό; Ἐξηγεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος:

-Μακάριοι ἐκεῖνοι πού μέ τήν πίστη βλέπουν τόν ἄορατο. Ποῦ; Στά ἄγρα-

ντα μυστήρια. Στή Θεία Κοινωνία. Αὐτός πού κάθεται στά δεξιά τοῦ Πατρὸς καί ὑμνεῖται ἀπό τούς ἀγγέλους κρατεῖται στά δικά μας ἀμαρτωλά χέρια. Δέν μάς συντρίβει. Δέν μάς ἀποφεύγει. Ἀλλά προτρέπει. Λάβετε φάγετε. Λάβετε πίετε (Εἰς τόν ἅγιον ἀπόστολον Θωμᾶν, γ', P.G. 59, 696).

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

Ο ΗΛΙΟΣ και Ο ΘΑΝΑΤΟΣ

Ο γαλλορουμάνος συγγραφέας Ευγένιος 'Ιονέσκο είπε κάποτε: «*Δυό πράγματα δέν μπορούμε νά κοιτάξουμε κατάματα: τόν ήλιο καί τόν θάνατο*».

Στίς 15 Αύγουστου γιορτάζουμε τήν **Κοίμηση** μιᾶς Γυναίκας, πού κατάφερε νά κοιτάξει κατάματα καί τά δύο: ΚΑΙ τόν Ἀληθινό Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, ΚΑΙ τόν θάνατο. Μάλιστα ἡ Παναγία, τόν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, τόν Χριστό (πού εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερος ἀπό τόν κτιστό ήλιο, ἀφοῦ εἶναι ὁ Δημιουργός του), ὄχι ἀπλῶς... Τόν εἶδε ἀλλά καί Τόν γέννησε! Τόν ἔφερε στόν κόσμο! Τόν ἔκανε ὀρατό καί γιά μάς! Ἐξ αἰτίας Της Τόν εἶδαμε κι ἐμεῖς!

Ἡ μεγάλη αὐτή δωρεά τοῦ Θεοῦ σ' ἐμάς τούς ἀνθρώπους ἦταν καρπός τῆς λαχτάρας τῆς Παναγίας νά ἀναζητεῖ συνεχῶς τό Φῶς τοῦ Θεοῦ. Μέ τόν κόπο τῆς προσευχῆς Της καί τῆς καθαρῆς ζωῆς Της ἀξιῶθηκε νά ἀποκτήσει «μάτια», πού δέν ἤθελαν ποτέ... νά χάνουν ἀπό μπροστά τους τό Φῶς τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ! Καί ὁ Θεός Τῆς χάρισε κάτι ἀσύγκριτα μεγαλύτερο ἀπό τό νά μπορεί νά Τόν βλέπει: Τήν ἔκανε ΜΗΤΕΡΑ Του! Τήν ἔκανε Μητέρα τοῦ Ἀληθινοῦ Φωτός καί τῆς Ἀληθινῆς Ζωῆς!

Καί, ἔστω κι ἂν κάποια στιγμή εἶδε αὐτόν τόν Ἥλιο... νά δῦει καί νά μπαίνει στόν Τάφο, ἔστω κι ἂν τά μάτια Της Τόν ἔχασαν γιά λίγο καί εἶδαν **κατάματα** τήν φρίκη τοῦ θανάτου, ὅμως Ἐκεῖνος τήν ἀξίωσε, **πρώτη** Αὐτή νά Τόν ἰδεῖ Ἀναστημένο καί Νικητή τοῦ θανά-

μπελίστας: «Νομίζω ὅτι ὅλοι εἴμαστε τυφλοί ὅσο κι ἂν κάνουμε πῶς βλέπουμε. Ὅλοι, ὅσο περισσότερο καμαρώνουμε ὅτι εἴμαστε ἀνοιχτομάτηδες, τόσο πιά τυφλοί γινόμαστε».

Γιορτάζοντας τήν Παναγία καί θέλοντας νά βλέπουμε μέ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ τήν ἀξία καί τήν σιερά τῶν πραγμάτων τῆς ζωῆς μας, ἄς τήν παρακαλέσουμε νά φωτίσει τήν σκοτισμένη καρδιά μας νά δεχτεῖ τό φῶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. Θ.Μ.

του. Καί ἔτσι νά βεβαιωθῆ **πρώτη** Αὐτή ὅτι ὁ Ἥλιος – Υἱός Της διέλυσε ὀριστικά τά σκοτάδια τοῦ θανάτου, καί μετέτρεψε τόν θάνατο σέ **μετάβαση πρὸς τήν Ἀληθινή Ζωή**.

Γι' αὐτό ἀκριβῶς, καί τόν θάνατό Της **τόν εἶδε κατάματα** καί τόν «ἔζησε», ὄχι σάν ἓνα βούλιαγμα στό μηδέν καί στό σκοτάδι, ἀλλά σάν μιᾶ συνάντηση μέ τό ὀλοφώτεινο καί γλυκύτατο Πρόσωπο τοῦ Υἱοῦ Της, πού ἤλθε νά πάρει στήν ἀγκαλιά Του τήν ψυχὴ τῆς Παναγίας Μητέρας Του! Ὁ θάνατός Της, δηλαδή δέν ἦταν τίποτε ἄλλο, παρά μιᾶ συνάντησή μέ τόν Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, τόν Χριστό!

* * *

Ἡ Κοίμηση τῆς Θεοτόκου θυμίζει καί σ' ἐμάς ὅτι, ἂν θέλουμε **νά μπορούμε νά βλέπουμε κατάματα τόν θάνατό μας**, ὅπως τόν εἶδε ἡ Παναγία, θά πρέπει νά ἀναζητήσουμε καί νά ἀγαπήσουμε ἀπό τώρα τόν Νοητό Ἥλιο τῆς Δικαιοσύνης, τόν Χριστό. Χρειάζεται ἀπό τώρα νά λαχταρᾶμε νά βλέπουμε τό Πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ (ἀγαπώντας καί τηρώντας τό θέλημά Του), γιά νά ἔχουμε τήν ἐλπίδα ὅτι τήν ὥρα τοῦ θανάτου μας θά Τόν συναντήσουμε πιά ζωντανά ἀπό ὅ,τι ἐδῶ.

Ὅσο λοιπόν μαθαίνουμε νά βλέπουμε κατάματα τόν Ἥλιο-Χριστό ἀπό ἐδῶ, τόσο θά μπορέσουμε νά βλέπουμε κατάματα καί νά ἀναμένουμε τόν θάνατό μας, σάν λυτρωτικὴ συνάντηση μέ τόν Χριστό.

«**Θεός Κύριος καί ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου**». Αὐτός πού μάς φανερώθηκε εἶναι ὁ ἴδιος μέ Αὐτόν πού ἔρχεται. Ἄν εἴμαστε ἐδῶ μαζί Του, θά εἴμαστε καί ἐκεῖ μαζί Του γιά πάντα!

Ἀρχιμ. Β. Λ

ΛΥΧΝΙΑ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ

Μηνιαῖον Περιοδικόν

Ἱ. Μητροπόλεως Νικοπόλεως

Ἐκδότης: Μητροπολίτης Νικοπόλεως Μελέτιος

Υπεύθ.: Ἀρχιμ. Νίκων Κουτσιδης*

Τηλ. 26820 51161* Κωδικός 091984

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2012 * Ἀρ. Φύλλου 349* Ἔτος ΛΒ'

Διανέμεται δωρεάν * Εἰσφορές δεκτές

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ» Α.Ε.

Τηλ. 2397 023 313 Ἀσπροβάλα Θεσ/νίκης

